

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 24 september 2010

Nr 822—825

INNEHÅLL

Nr		Sidan
822	Lag om ändring av skogslagen	2753
823	Lag om ändring av 48 a kap. 3 § i strafflagen	2759
824	Justitieministeriets förordning om den effektiva räntan på konsumentkrediter	2760
825	Finansministeriets förordning om jubileumsmynt för landskapen	2763

Nr 822

Lag

om ändring av skogslagen

Utfärdad i Helsingfors den 10 september 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skogslagen (1093/1996) 26 §,
ändras 2 § 3 mom., 3 § 3 mom., 4 och 5 §, 8 § 1, 2 och 5 mom., 10 § 4 mom., 11 § 2 mom.,
12 § 3 mom., 13 och 14 §, 14 a § 3 mom., 15 § 4 mom., 18 § 2 mom., 20 § 1 mom., rubriken
för 22 § samt 22 § 1 mom. och 25 §,
av dem 8 § 2 mom., 14 § och 14 a § 3 mom. sådana de lyder i lag 1224/1998, 18 § 2 mom.
sådant det lyder i lag 520/2002 och 25 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 137/1999, samt
fogas till lagen nya 4 a, 5 a, 5 b, 8 a och 21 a § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Tillämpningsområde

Vid skötseln och användningen av skog ska utöver denna lag iakttas vad som bestäms i 1, 4, 5 och 13—16 § i lagen om fornminnen (295/1963), i 5 a, 9, 29—35, 39, 42, 47—49, 55, 56 och 57 a § samt 10 kap. i naturvårds-

lagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om inrättande av naturskyddsområden, införlivning av områden med naturskyddsområden och fridlysning av naturminnesmärken finns i naturvårdslagen.

3 §

Ändring av markanvändningslag

Om skogsbruksmark som enligt en anmälan ska tas i annat bruk inte har tagits i sådant

RP 266/2009
JsUB 12/2010
RSv 109/2010

113—2010

bruk inom tre år från att avverkning eller någon annan åtgärd avslutats, tillämpas denna lag på området och på avverkningen eller på åtgärden av annat slag.

4 §

Nationellt och regionalt skogsprogram

Jord- och skogsbruksministeriet utarbetar ett nationellt skogsprogram i samarbete med andra ministerier, företrädare för skogssektorn och andra nödvändiga intressenter. Ett mål för programmet är att öka medborgarnas välbefinnande genom att skogarna utnyttjas på ett mångsidigt sätt med iakttagande av principerna för hållbar utveckling. Ministeriet övervakar genomförandet av programmet och ser över programmet vid behov.

Varje skogscentral utarbetar ett regionalt skogsprogram för sitt verksamhetsområde och övervakar dess genomförande. När programmet utarbetas ska skogscentralen samarbeta med företrädare för skogsbruket i området och med andra nödvändiga intressenter. Programmet ses över vid behov. Programmet innehåller allmänna mål för främjandet av en hållbar skötsel och användning av skogarna, mål för de åtgärder som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk och för finansieringen av åtgärderna samt allmänna mål för utvecklandet av skogsbruket i området. Uppgifter som kan identifiera enskilda skogsfastigheter tas inte in i programmet.

Närmare bestämmelser om innehållet i, utarbetandet av, tidsfrister för och översyn av regionala skogsprogram samt om bedömningen av programmens verkningar utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om övervakningen av regionala skogsprogram kan vid behov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

4 a §

Skogsbruksplan

Med *skogsbruksplan* avses en flerårig och uppdaterad plan för skötseln och använd-

ningen av samt virkesreserven och tillståndet i en skogsägares skogar på en eller flera skogsfastigheter. De åtgärder som ingår i planen får inte strida mot de bestämmelser om skötsel och användning av skogar som gäller vid den tidpunkt då planen görs upp.

En skogsbruksplan som uppfyller kraven i 1 mom. är en sådan plan som avses i 31 § i lagen om samfälliga skogar (109/2003), 10 § 1 mom. 1 punkten i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), 117 § i kyrkoordningen för ortodoxa kyrkan (174/2007) och 15 kap. 8 a § i kyrkoordningen (1055/1993).

Närmare bestämmelser om uppdatering, innehåll och översyn i fråga om skogsbruksplanen utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Beståndsvårdande avverkning

Beståndsvårdande avverkning ska utföras på ett sätt som främjar det bestånd som kvarstår på området. Avverkningen ska utföras så att ett utvecklingsdugligt och tillräckligt trädbestånd kvarstår på avverkningsområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om mängden träd som ska lämnas kvar och trädbeståndets kvalitet vid beståndsvårdande avverkning i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper.

5 a §

Förnyelseavverkning

Förnyelseavverkning ska utföras på ett sådant sätt att nya trädbestånd kan åstadkommas. Förnyelseavverkning får utföras när trädbeståndet har uppnått en tillräcklig grovlek eller ålder eller om särskilda skäl annars talar för det. Förnyelseavverkningen får utföras så att naturlig förnyelse eftersträvas, om området utifrån trädbeståndet, marken och ytvegetationen enligt en förhandsbedömning har tillräckliga förutsättningar för att naturligt plantmaterial ska bildas.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de krav som gäller

trädbeståndets grovlek och ålder och som är en förutsättning för förnyelseavverkning och om de krav som gäller trädbeståndets kvalitet och trädens mängd samt andra motsvarande krav i olika delar av landet och på olika växtplatser med beaktande av de utvecklingsdugliga trädslagens egenskaper. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om med trädbeståndets dåliga tillväxt eller dess särskilda användning förknippade eller andra motsvarande särskilda skäl som talar för att förnyelseavverkning ska utföras innan trädbeståndet har uppnått tillräcklig grovlek eller ålder.

5 b §

Utförande av avverkningen

Avverkningen och de åtgärder som vidtas i samband med den ska utföras så att skador undviks på det trädbestånd som kvarstår på avverkningsområdet och trädbestånd som växer utanför området. Dessutom ska man undvika att orsaka sådana skador i terrängen som försvagar trädbeståndets växtförhållanden.

8 §

Åstadkommande av återväxt

Efter förnyelseavverkning ska ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd åstadkommas på området. Detta har åstadkommit då de utvecklingsdugliga trädens medellängd är 1,3 meter och deras utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation.

Åtgärderna för anläggande av plantbestånd ska slutföras inom tre år från det att förnyelseavverkningen avslutades. En förnyelseavverkning betraktas som avslutad när avverkningen är så långt framskriden att en sådan öppning som kräver skogsförnyelse har uppkommit på hygget eller det inte längre finns ett utvecklingsdugligt trädbestånd enligt 5 § 1 mom. på avverkningsområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för be-

dömning av ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, åtgärder för att åstadkomma återväxt som är att betrakta som rimliga vid bedömningen av om den skyldighet som avses i 1 mom. ska upphöra, de åtgärder för anläggande av plantbestånd och vård som avses i 2 och 3 mom. och tidsfrister för att genomföra naturlig skogsförnyelse samt mängden skogsförnyelsematerial och materialets kvalitet.

8 a §

Trädslag som ska användas för att åstadkomma återväxt

Ett plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. får anläggas med sådana frön eller plantor av tall, gran, vårtbjörk, glasbjörk och asp som till sitt ursprung och sina övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på förnyelseområdet. Plantbestånd kan också anläggas med andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora och med hybridasp och sibirisk lärk, om det finns särskilda skäl för det och om trädslagets frön eller plantor till sitt ursprung och sina övriga egenskaper lämpar sig för förhållandena på området.

Om ett plantbestånd av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora anläggs, ska den som är skyldig att se till att återväxt åstadkoms ge en tillräcklig redogörelse i den anmälan om användning av skog som avses i 14 § för trädslagets utvecklingsduglighet och ursprungets lämplighet för förhållandena på förnyelseområdet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom., olika trädslags lämplighet i olika delar av landet och på olika växtplatser, hur lämpliga andra trädslag som hör till Finlands naturliga flora än de som nämns i 1 mom. och hybridasp och sibirisk lärk är för anläggande av plantbestånd och om förutsättningarna för särskild användning av dessa trädslag. Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om skogsodling av trädslag som inte hör till Finlands naturliga flora.

10 §

Bevarande av mångfalden och särskilt viktiga livsmiljöer

Närmare bestämmelser om de livsmiljöer som avses i 2 mom. utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet utfärdas också närmare bestämmelser om grunderna för behandling av livsmiljöerna och om regional tillämpning av den skyldighet som avses i 3 mom. med hänsyn till behovet av att trygga dessa livsmiljöer i olika delar av landet.

11 §

Undantagslov

Tillstånd får dock inte beviljas, om det för åtgärden har beviljats eller beviljas miljöstöd som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk eller ett tillräckligt stöd av statsmedel på andra grunder.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

För de inskränkningar i att ta virke till husbehov som avses i 2 mom. ska markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet betalas en ersättning som motsvarar trädbeståndets avverkningsvärde. Ersättning betalas inte till Forststyrelsen eller någon annan innehavare av statlig jordegendom. Skogscentralen beviljar ersättning på ansökan. För en enskild markägare som avses i lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk utarbetar skogscentralen på dennes begäran och avgiftsfritt en sådan avverknings- och förnyelseplan som krävs för skyddsskogsområdet.

13 §

Skyddsområden

Om skogens bevarande till skydd för bo-

sättning eller odling på för vindar synnerligen utsatta holmar och stränder vid havet eller insjöar eller på höjder och branter eller för förebyggande av jordskred kräver större inskränkningar i skogens användning än vad 5, 5 a, 5 b, 6, 8 och 8 a § föreskriver, kan jord- och skogsbruksministeriet besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan ska bildas till skyddsområden och i sitt beslut ta in föreskrifter om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena och som behövs för att skogen ska bevaras. Innan beslutet fattas ska de markägare och instanser som nämns i 12 § 1 mom. höras.

14 §

Anmälan om användning av skog

Markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet ska till skogscentralen lämna in en anmälan (*anmälan om användning av skog*) om en planerad avverkning och om förnyelsesättet vid förnyelseavverkning samt om annan behandling av livsmiljöer som avses i 10 §. Anmälan ska göras minst 14 dagar och högst 2 år innan avverkningen inleds eller någon annan åtgärd vidtas. Anmälan ska göras skriftligen. Anmälan anses ha blivit inlämnad till skogscentralen då den har inkommit till något av skogscentralens verksamhetsställen eller när den eller motsvarande uppgifter har getts in till någon av skogscentralens anställda.

Anmälan om användning av skog behöver dock inte göras i fråga om följande avverkningar om de inte, fränsett sådan avverkning som nämns i 2 punkten, omfattar en livsmiljö som avses i 10 § 3 mom.:

- 1) husbehovsavverkning,
- 2) avverkning på ett skyddsskogsområde i enlighet med en sådan godkänd avverknings- och förnyelseplan som avses i 12 § 2 mom.,
- 3) avverkning av ett krent trädbestånd,
- 4) avverkning av väg-, dikes-, vattenlednings-, avlopps- eller ellinjer eller motsvarande linjer.

Skogscentralen kan på ansökan bevilja undantag från den tidsfrist som anges i 1 mom.

Närmare bestämmelser om avverkning av klena trädbestånd utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om anmälan om behandling av livsmiljöer som avses i 10 § och om andra uppgifter som ska meddelas i anmälan om användning av skog.

14 a §

Anmälan om anläggande av plantbestånd

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i anmälan om anläggande av plantbestånd.

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Närmare bestämmelser om säkerhetsförordandet utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

18 §

Skogsbrott och skogsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) försummar att lämna in en anmälan om användning av skog enligt 14 § eller gör sin anmälan efter tidsfristen på 14 dygn,
- 2) bryter mot bestämmelserna i 5, 5 a eller 5 b § om avverkning eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,
- 3) bryter mot bestämmelserna i 8 § om åstadkommande av återväxt eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,
- 4) i strid med 10 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller utan tillstånd eller i strid med tillståndsvillkoren sköter eller använder en livsmiljö som är särskilt viktig för skogarnas mångfald,
- 5) bryter mot bestämmelserna i 12 § 1 eller 2 mom. om skogsbruk i skyddsskogar eller mot föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, eller

6) bryter mot bestämmelserna i 13 § om skyddsområden eller mot föreskrifter som utfärdats med stöd av dem,

ska, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *skogsförseelse* dömas till böter.

20 §

Korrigerande åtgärder

Den som behandlar skog i strid med bestämmelserna i 5, 5 a eller 5 b §, 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom., bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller föreskrifter som utfärdats med stöd av 13 § eller försummar en skyldighet att åstadkomma återväxt är skyldig att undanröja verkningarna av den lagstridiga åtgärden eller att, i den mån detta är möjligt till skäligena kostnader, återställa situationen eller att fullgöra sin förnyelseskyldighet i enlighet med 8 §.

21 a §

Handräckning från polismyndigheten

Polismyndigheten är skyldig att vid behov ge handräckning i ärenden som gäller verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen iakttas.

22 §

Anmälan till polisen

Om skogscentralen har sannolika skäl att misstänka att en gärning eller försummelse som avses i 18 § har skett, ska den anmäla detta till polisen för förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till omständigheterna är ringa och det allmänna intresset inte kräver en närmare utredning av ärendet.

25 §

Skogscentralernas uppgifter

Skogscentralerna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

Jord- och skogsbruksministeriet får meddela skogscentralerna närmare föreskrifter om tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

När det gäller områden som ska planläggas eller som har planlagts ska skogscentralen samarbeta i tillräcklig utsträckning med kommunerna för att samordna målen för denna lag med målen för markanvändnings- och bygglagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 10 september 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

På avverkning som inletts före ikraftträdandet av denna lag och på skyldigheter som uppkommit till följd av sådan avverkning tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På bedömningen av plantbestånd som är utvecklingsdugligt i ekonomiskt hänseende tillämpas dock bestämmelserna om meddellängden på utvecklingsdugliga träd i 8 § 1 mom.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 823

L a g**om ändring av 48 a kap. 3 § i strafflagen**

Utfärdad i Helsingfors den 10 september 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 48 a kap. 3 § 1 mom., sådant det lyder i lag 515/2002, som
följer:

48 a kap.

Om naturresursbrott

3 §

Skogsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) avverkar skog i strid med 5 § 1 mom. eller 5 a § 1 mom. i skogslagen (1093/1996) eller i strid med en bestämmelse om be-

ståndsvårdande avverkning eller förnyelseavverkning som utfärdats med stöd av 5 § 2 mom. eller 5 a § 2 mom. i den lagen, eller

2) bryter mot bestämmelserna i skogslagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den om skyddsskogsområden eller skyddsområden,

ska för *skogsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 10 september 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 824

**Justitieministeriets förordning
om den effektiva räntan på konsumentkrediter**

Utfärdad i Helsingfors den 15 september 2010

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 kap. 6 § 3 mom. i konsumentskyddslagen (38/1978) och 14 a § 2 mom. i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992), sådana de lyder, det förstnämnda momentet i lag 746/2010 och det sistnämnda i lag 748/2010:

1 §

Beräkning av den effektiva räntan

Den effektiva räntan på en konsumentkredit som omfattas av tillämpningsområdet för 7 kap. i konsumentskyddslagen och på ett lån som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om pantlåneinrättningar ska beräknas enligt den matematiska formel som återges i del I i bilagan.

2 §

Antaganden som ska användas vid beräkningen

Vid beräkningen av den effektiva räntan ska man utgå från antagandet att kreditavtalet gäller för den tid som avtalats och att kreditgivaren och konsumenten fullgör sina skyl-

digheter med iakttagande av de villkor och de datum som anges i kreditavtalet.

Om kreditavtal innehåller villkor som tillåter ändringar av den kreditränta och, i tillämpliga fall, de avgifter som ingår i den effektiva räntan men som är omöjliga att uppskatta när den beräknas, ska den effektiva räntan beräknas utifrån antagandet att krediträntan och övriga avgifter är fasta och gäller tills kreditavtalet löper ut.

Dessutom ska de ytterligare antaganden som anges i del II i bilagan användas vid beräkningen av den effektiva räntan.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2010.

Helsingfors den 15 september 2010

Justitieminister *Tuija Brax*

Lagstiftningsdirektör Antti T. Leinonen

I Grundläggande ekvation som anger ekvivalensen mellan kreditutnyttjande å ena sidan och återbetalningar och avgifter å den andra

I den grundläggande ekvation som används för beräkningen av den effektiva räntan sätts likhetstecken årsvis mellan det samlade nuvärdet av de utnyttjade krediterna å ena sidan och å andra sidan det samlade nuvärdet av återbetalningar och avgiftsbetalningar enligt följande:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

där

X är den effektiva räntan,

m är det tal som motsvarar det sista kreditutnyttjandets plats i tidsföljden,

k är det tal som motsvarar ett kreditutnyttjandes plats i tidsföljden,

dvs. $1 \leq k \leq m$,

C_k är storleken på kreditutnyttjande nr k ,

t_k är tiden, uttryckt i år och delar av år, mellan datumet för det första kreditutnyttjandet och datumet för varje kreditutnyttjande, dvs. $t_1 = 0$,

m' är det tal som motsvarar den sista återbetalningens eller avgiftsbetalningens

plats i tidsföljden,

l är det tal som motsvarar en återbetalning eller avgiftsbetalning i tidsföljden,

D_l är storleken på en återbetalning eller avgiftsbetalning,

s_l är tiden, uttryckt i år och delar av år, mellan datumet för det första kreditutnyttjandet och datumet för varje återbetalning eller avgiftsbetalning.

Anmärkningar:

1) De belopp som betalas av båda parter vid olika tidpunkter är inte nödvändigtvis lika stora och behöver inte nödvändigtvis betalas med lika stora intervaller.

2) Begynnelsestidpunkt är datumet för det första kreditutnyttjandet.

3) Intervallen mellan de vid beräkningen använda tidpunkterna anges i år eller delar av år. Ett år ska anses ha 365 dagar (skottår 366 dagar), 52 veckor eller tolv jämnlånga månader. En jämnlång månad anses ha 30,41666 dagar (dvs. $365/12$), oavsett om det är skottår eller inte.

4) Resultatet av beräkningen ska uttryckas med åtminstone en decimal exakt-het. Om siffran i den följande decimalen är större än eller lika med 5, ska siffran i den första decimalen höjas med ett.

5) Ekvationen kan skrivas om med en enda summa och ett flöde (A_k) som är positivt eller negativt, dvs. utbetalat eller inbetalat under perioderna 1– k , och uttryckt i år. Detta ger följande ekvation:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k},$$

S är den aktuella flödesbalansen. Om syftet är att se till att flödena är ekvivalenta blir värdet noll.

II Ytterligare antaganden vid beräkningen av den effektiva räntan:

1) Om konsumenten enligt kreditavtalet har ett fritt val i fråga om kreditutnyttjande, ska det sammanlagda kreditbeloppet omedelbart anses vara till fullo utnyttjat.

2) Om kreditavtalet ger möjlighet att utnyttja krediten på olika sätt med olika avgifter eller krediträntor, ska det sammanlagda kreditbeloppet anses vara utnyttjat till högsta avgift och kreditränta som tillämpas på den vanligaste transaktionsformen inom den typen av kreditavtal.

3) Om kreditavtalet allmänt ger konsumenten ett fritt val i fråga om kreditutnyttjande men bland de olika sätten för kreditutnyttjande ålägger en begränsning med avseende på belopp och tidsperiod, ska kreditbeloppet anses vara utnyttjat vid den tidigaste av de tidpunkter som anges i kreditavtalet och enligt dessa begränsningar i kreditutnyttjandet.

4) Om ingen avbetalningsplan har fastställts ska det anses att

a) krediten lämnas för en ettårsperiod och

b) krediten ska återbetalas i tolv lika stora delbetalningar och i månatliga intervall.

5) Om en avbetalningsplan har fastställts men avbetalningsbeloppen är flexibla, ska varje återbetalningsbelopp anses vara det lägsta som anges i kreditavtalet.

6) Om inget annat anges ska krediten göras tillgänglig och återbetalningarna göras vid den tidigaste av de tidpunkter som anges i kreditavtalet, i de fall avtalet föreskriver mer än ett datum för återbetalning.

7) Om ingen kreditgräns ännu har fastställts, ska gränsen antas vara 1 500 EUR.

8) När det gäller en konsumentkredit som är knuten till brukskonton, ska hela det sammanlagda kreditbeloppet anses vara utnyttjat under kreditavtalets hela löptid. Om man inte känner till kreditavtalets löptid, ska den effektiva räntan beräknas på antagandet att kreditens löptid är tre månader.

9) Om olika räntesatser och avgifter erbjuds under en begränsad period eller för ett begränsat belopp, ska räntesatsen och avgifterna anses vara den högsta satsen/avgiften under kreditavtalets hela löptid.

10) För konsumentkreditavtal, i vilka en fast kreditränta fastställs för den inledande perioden, vid vars utgång en ny kreditränta fastställs och därefter regelbundet anpassas enligt en överenskommen indikator, ska beräkningen av den effektiva räntan utgå från antagandet att krediträntan vid utgången av perioden med den fasta krediträntan är densamma som vid den tidpunkt då den effektiva räntan beräknades, grundad på den överenskomna indikatorns värde vid den tidpunkten.

11) Vid marknadsföring av bostadskredit på högst 20 år ska vid beräkningen av den effektiva räntan det typiska kreditbeloppet anses vara 75 000 euro och den typiska lånetiden 15 år. Vid marknadsföring av bostadskredit på över 20 år ska det typiska kreditbeloppet anses vara 125 000 euro och den typiska lånetiden 25 år.

12) Vid beräkningen av den effektiva räntan på studielån ska det typiska kreditbeloppet anses vara 4 500 euro och den typiska lånetiden 15 år.

Nr 825

Finansministeriets förordning om jubileumsmynt för landskapen

Utfärdad i Helsingfors den 21 september 2010

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § 2 mom. i lagen om mynt (216/1998), sådant det lyder i lag 378/2002:

1 §

År 2010 präglas jubileumsmynt med valören 5 euro med de historiska landskapen Egentliga Finland och Satakunda som motiv.

2 §

Jubileumsmyntets mittparti är av kopparnickel av vars vikt 75 procent är koppar och 25 procent nickel. Ringen som omger mittpartiet är av aluminiumbrons av vars vikt 92 procent är koppar, 6 procent aluminium och 2 procent nickel. Halterna får variera med högst ± 10 promilleenheter.

3 §

Jubileumsmyntets diameter är $27,25 \pm 0,1$ millimeter och dess vikt $9,8 \pm 0,4$ gram.

Högst 5 procent av mynten får till diametern avvika mer än $\pm 0,1$ millimeter.

4 §

Bilderna och inskrifterna på de plana ytorna av jubileumsmyntet är placerade så att vardera sidan av myntet är på rätt led då myntet vänds som ett bokblad.

På myntet finns myntutformarens släktnamnsinitial T och Ab Myntverket i Finlands logotyp.

5 §

Utseendet på det historiska landskapet Egentliga Finlands jubileumsmynt framgår av följande beskrivning och bilden nedan.

Myntets valörsida pryds av det historiska landskapets vapen. Valörbeteckningen 5 euro finns i vänstra kanten. Längs myntets nedre kant löper texten EURO i bågform och längs myntets övre kant året 2010 i bågform.

På myntets teckensida finns en stiliserad avbildning av en del av läsförhörskåsan från Rusko. Längs myntets övre kant löper texten SUOMI i bågform och längs myntets nedre kant texten FINLAND i bågform.



6 §

Utseendet på det historiska landskapet Satakundas jubileumsmynt framgår av följande beskrivning och bilden nedan.

Myntets valörsida pryds av det historiska landskapets vapen. Valörbeteckningen 5 euro finns i vänstra kanten. Längs myntets nedre kant löper texten EURO i bågform och längs myntets övre kant året 2010 i bågform.

På myntets teckensida avbildas knyppelpinnar och knyppelgarn. Längs myntets övre kant löper texten SUOMI i bågform och längs myntets nedre kant texten FINLAND i bågform.



FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 825

7 §
En del av jubileumsmynten är specialpräglade, varvid botten är spegelblank och figurens yta matt.

framgår av de originalpräglar och originalarbetsredskap som förvaras hos Ab Myntverket i Finland.

8 §
De närmare detaljerna i jubileumsmyntet

9 §
Denna förordning träder i kraft den 24 september 2010.

Helsingfors den 21 september 2010

Finansminister *Jyrki Katainen*

Regeringsråd Raine Vairimaa